

Dossier de premsa

Companyia ODDF presenta :

Cartell de l'obra. Autor: M. Josep R. Lucas

Les mil i una (lectura dramatitzada dinàmica)

Festival Internacional de Teatre de Tortosa Entre Cultures. 27 de novembre de 2005.

índex

1. presentació de l'obra
(sinopsi)
2. resum/pauta de l'obra
3. fitxa artística
4. nòmina actoral visual
5. fotos dels assajos
6. comentaris de direcció
7. l'estrena a Barcelona
(AREAtangent) + fotos
8. currículums: autora/dir,
actors
9. recull de premsa
10. text teatral íntegre
11. contacte/directoris

1. Presentació de l'obra.

Sinopsi: Els temps estan canviant. A hores d'ara a Catalunya veiem com van canviant els protocols de la cort, els dirigents, les relacions bilaterals, les subvencions, els requisits legals. Els himnes i els codis són reversionats. La possibilitat d'emprar la llengua pròpia del país -o sigui, el català-, aquí i a fora, perilla notablement. Baixa la qualitat de les matèries primeres, dels serveis i dels productes. Augmenten les mutacions, continua el tràfic d'influències i es disparen les comissions, els preus i les diferències socials. No us sembla, doncs, que els temps estan canviant? Serà que s'apropa la fi del món de per sí o bé perquè no som capaços dels replantejaments? D'aquí neix *Les mil i una*, un món còmic *kitsch*, una obra sincera i desapassionada, tal vegada després d'una conversa entre til.les o cafès amb Tirèsies a una terra que afortunadament si tot va bé no es dirà Septimània.

2. Resum / pauta de l'obra.

Aquesta obra només vol recordar-nos que en els temps actuals les coses cada vegada van pitjor. La política continua enganyant-nos i els polítics continuen fent veure que són bons, complidors, benefactors i comprensius. El sentit comú, el respecte, els principis i ideals, el benestar, la qualitat de les manufactures, van perdent les batalles. A l'obra trobem 8 personatges masculins. Tenim **4 polítics**: el cap de govern, enèrgic, un oportunista que sap les veritats però que també sap que cal dissimular-les, i que viu en un món d'improvitzacions i estadístiques (genet 1), l'home influenciable i tou (genet 2), l'home immers en les aparences i en els instints bàsics i que galleja (genet 3) i l'home sensible i implicat, que acabarà per acceptar un sentiment homosexual envers un estrany a un ball de compromís. Tenim un **arxiver** que és la veu de l'oracle que ens prediu una imminent fi del món. Tenim el **becari**, ambiciós i materialista. Tenim un **conserge**, un bon jan desafortunat. I finalment tenim un **estranger asiàtic**, un comercial nouvingut que s'ha integrat en un país d'acollida i que viu, doncs, immers en dues cultures: en la cultura pròpia i l'autòctona.

Un personatge fora de lloc i temps, **el cor** (que en aquesta lectura dramatitzada dinàmica ho fa només una noia) s'exclama en clau còmica i espasmòdica sobre les malignitats de l'Administració (intervenció recitativo-musical 1) i del Dirigent (intervenció recitativo-musical 2). Apareix un moment per expressar la por a parlar la llengua del poble per les coaccions externes a què es veu sotmesa i, finalment, més seriosa, recita un text apocalíptic a partir de la Bíblia.

Les coses que passen s'estructuren per « **escenes** ». Tot seguit el resum o idea principal de cada escena:

Episodi 0- Entrada arrengrada a saludar dels 4 polítics i del cor, personatge atemporal. Els polítics són els ous i les botifarres del país, o sigui

els ninots irresponsables que porten la batuta del país. El cor els acompanya com a presagi de la fi del món i de les seves actuacions criticables.

Escena 1- El genet 1 i el genet 3 parlen perquè vindran uns xinesos per demanar si poden obrir les botigues fins més tard. El genet 3 té una especial predilecció per les dones basques.

Escena 2- El genet 1 rep a la seu del govern l'estranger asiàtic. Demana un traductor i com que no n'hi ha s'improvitza que faci aquesta funció el becari. El becari en realitat no sap xinès i fa servir una guia de butxaca d'apendre xinès. El conserge anirà traduint d'amagat, per al públic, perquè ell sí que va estar un temps treballant a Orient. Hi haurà alguns malentesos i traduccions ben defectuoses!

Escena 3- El genet 4 recorda al genet 1, cap de govern, que el dijous proper pel vespre hi ha un ball de la Cort. També li assenyala que amb una operació comercial treuran un benefici i comissions amagades.

Escena 4- Intervenció primera del Cor babau i autista. Crítica a l'Administració, que sempre va creant normes i tot sovint dificulta la vida als ciutadans.

Escena 5- El genet 1 i el genet 2 parlen. Comprovem com el genet 2 està totalment dirigit en les seves actuacions per la seva dona, la Sofia Vicenta Gertrudis. En el diàleg surt el fet que el genet 2 va causar l'esfondrament d'una obra pública per derivar diners cap a la seva butxaca (s'estava construint una caseta a la muntanya...), es fa referència a la lentitud operativa de l'Administració.

Escena 6- L'arxiver sol a escena. Recorda amb enyorança que ja no sabem apreciar les coses naturals: ni la bondat ni la tipologia de les bèsties. Pena per la ingenuïtat i la innocència que han perdut els homes.

Escena 7- El genet 1 i el genet 3 comenten que es van trobar 15 estrangers a un soterrani que treballaven en condicions infrahumanes. Entra el genet 4 que ballarà una música lenta arrapat a un altre home. En realitat això li ha fet ser conscient d'una tendència gay que ha vogut negar-se sempre a sí mateix. Continua el diàleg entre els polítics després d'aquest incís: el genet 1 lloa la intel·ligència del xinès del passat dia i indica el fàstic que li produeix el becari tot i que mai li diria en veu alta...

Escena 8- El Ball de la Cort. Els genets 1, 2, 3 i 4 van a un ball de compromís i elegant. Música de Bach. Ballen per parelles. Són esperpents, són inútils elegants.

Escena 9- El becari demostra parlant les seves ambicions: arribar a presidir el govern del país. El genet 2 qüestiona l'eficàcia del genet 1 a fi de defensar la llengua pròpia del país. Arriba a dir que seria bo que la seva dona entrés en el gabinet de govern. El genet 1 s'escandalitza i es fa l'orni. Entra el cor, fugaç, i diu que té por de parlar la llengua del poble. En realitat té por de fer-ho perquè el sistema desacredita i coacciona aquesta llengua minoritària però autòctona enfront d'una altra llengua existent al país, l'oficial i del supragovern central.

Escena 10- Intervenció segona del Cor babau i autista. Crítica al Dirigent, que potser té algun problema de pes amb l'alcohol però que de ben segur s'ho passa genial éssent la cúspide del poder decisor.

Escena 11- El genet 1 dóna les ordres al becari perquè manipuli els cartells amb pintura negra i pintura blanca: uns han de canviar-se a la llengua dels qui venen de visita, uns altres han de canviar-se a la llengua autòctona a fi que les estadístiques surtin ben boniques i a favor de la política lingüística portada a terme pel genet 1.

Escena 12- L'arxiver sol a escena. Recorda amb enyorança les coses bones que anem perdent, antigues, senzilles i naturals. Som al « moment 13 », als temps de la mala sort i del caos.

Escena 13- El Ball de la Disco. Conversa ràpida entre polítics. Estan contents perquè rebran una comissió sota mà tot promocionant productes que no són de la terra sinó de fora: els propis que s'espavilin ells mateixos, perquè els polítics ja s'encarregaran de desmentir que no han estat ajudats!. Després, en un ball promocional, els genets 1, 2, 3 i 4 ballen tots junts una música *trance*, com zombies sortits de tombes i acaben com trepitjant raïm i fent gimnàstica i steps.

Escena 14- L'estranger asiàtic explica que ha après la llengua autòctona. Menciona algunes característiques d'aquesta nova llengua: el català. El genet 3 li recrimina que les sabates que confeccionen són molt senzilles, de mala qualitat. Es fa referència a la utilització política i partidista de les llengües per separar nacions culturals-lingüístiques (en el cas d'aquí a Catalunya, en relació al País Valencià: tots dos llocs parlen la mateixa llengua però els polítics de dretes s'han encarregat de negar-ho).

Escena 15- Intervenció tercera del Cor. Ara molt més greu i trascendental, refereix un text apocalíptic sobre la fi del món , a partir del text de la Bíblia que és l'Apocalipsi.

Escena 16- El genet 1, cap de govern, tanca l'obra tot invocant que la política ha de consistir en putejar i no resultar putejat. Menciona el poder religiós del Vaticà, una altra gran mentida i farsa. Al·leluia, doncs, perquè la política continuarà manant sense les habilitats de la vida senzilla i natural!

3. Fitxa artística.

Títol: *Les mil i una* (lectura dramatitzada dinàmica)

Autor: Rosa M. Isart

Correcció del text: Esteve Pujol i Pons

Companyia: Companyia ODDF

Nom del director: Rosa M. Isart

Fitxa artística: Feliu Plasencia, Ramon Mora, Josep Antoni Lej, Enric Pla, Alberto Díaz Ortiz, Òscar Bosch, Xavier Marín, Brady, Mar Nicolás, Bernat Muñoz García (suplent).

Vestuari genets: Dress Art (Barcelona)

Tècnic de llums: Teatre-Auditori de Tortosa

Coreografies: Rosa M. Isart / M. Josep R. Lucas

Durada aproximada: 55 minuts

Fotografia i documentació audiovisual: M. Josep R. Lucas . Menció obligada.

Webmaster: Roger Codina

Organització i premsa ODDF: M. Josep R. Lucas

Agraïments: AREAtangent (www.areatangent.com), Cristina Alonso, Iban Beltran, AADPC (www.aadpc.com), AIET, Antoni Cerdà Lucas, Dolors Vallejos, Antoni Cerdà Martínez, Josefina Lucas, Ona Margarit, Àngel Codina, Roger Codina, Gemma Montoya, Anton Poch. I a tots els actors que van fer possible la primera lectura de *Les mil i una*: Maria Caselles, Roser Blanch, Raquel Tomàs, Núria Boo, Pau Carrió, Diego Anido, Jaume Ulled, Jordi Casanovas, Carol Duran.

4. Nòmina actoral visual.

Feliu Plasencia

Genet 1. Conseller en cap i pseudoespecialista en Política Lingüística.
Protagonista.

Ramon Mora

Genet 2. Pseudoespecialista en obres públiques i urbanisme.

Josep Antoni Lej

Genet 3. Pseudoespecialista en comerç i indústria.

Enric Pla

Genet 4. Pseudoespecialista en cultura i turisme.

Alberto Díaz Ortiz

El becari.

Oscar Bosch
L'arxiver.

Xavier Marín
El conserge.

Brady
L'estranger asiàtic.

Mar Nicolás
El cor.

Bernat Muñoz García (suplent).

5. Fotos dels assajos.

Assaig a L'Hospitalet de Llobregat. Dia primer. Dilluns, 7 de novembre de 2005.

A la foto, d'esquerra a dreta i de cara : Brady, Ramon Mora (camisa negra), Bernat Muñoz, Alberto Díaz. D'esquerra a dreta, línia primera de la foto: Mar Nicolás (d'espatlles), Òscar Bosch (de blanc) i Xavier Marín i al seu darrera Enric Pla.

Foto: M. Josep R. Lucas.

6. Comentaris de direcció.

Suposem que som a Versalles però suposem que en temps actuals. Posats a fer hi ha qui canvia el protocol i la solemnitat del pati dels Tarongers per l'arbrada i la fastuositat del Palau de Pedralbes.

Respecte al text original, incorporacions noves que faig:

- una entrada musical. El públic va entrant i espera tot acompanyant-lo el tema musical de Geminiani (1687-1762) concerto grosso número 1 en D major opus 4 (9:28).
- decideixo que si pressupostàriament és possible, els genets vestiran un jec luxós d'època, tipus segle XVII ó XVIII i portaran malles negres. I calçat actual; tal vegada, també, falsos i cíncics galons a la solapa.
- per raons econòmiques, el cor originàriament establert en 6 persones (entre homes i dones) el passem a ser d'una sola persona i el transformem en de

gènere femení per donar entrada a alguna actriu. Un bon cor és sempre hermafrodita per poder enfotre-se'n lliurement de tot.

- respecte la versió estrenada a AREAtangent (Raval, Barcelona) fem ara la versió íntegra, no pas una versió reduïda de 35 minuts (que tampoc no tenia els episodis de ball).

- la durada dels episodis coreogràfics-musicals s'ha escurçat i s'han dissenyat coreografies de moviments molt bàsics.

7. L'estrena a Barcelona.

L'estrena absoluta de la lectura dramatitzada del text teatral *Les mil i una* fou a AREAtangent (plataforma teatral) (c/ Aurora, 21, barri del Raval, Barcelona) (www.reatangent.com) dintre del projecte de l'entitat de difondre la nova dramaturgia catalana (AREA_txt), el dimecres 19 d'octubre de 2005 a les 21 hores, si bé es presentava una versió reduïda de 35 minuts que retallava el text, tot destacant que:

S'ha retallat l'escena V.

A l'escena VII s'ha tret el ball (del genet 4 amb un home anònim) i acotacions llargues.

S'ha eliminat l'escena VIII (Ball de la Cort) .

S'ha pràcticament eliminat l'escena IX (només s'agafa el final, important).

A l'escena XIII, s'ha tret el Ball de la Disco.

S'ha retallat l'escena XIV, que comença més tard, on l'estranger diu "tot just arribar".

Amb direcció d'Iban Beltran, els actors que intervingueren foren: Maria Caselles (genet 1), Roser Blanch (genet 2), Raquel Tomàs (genet 3), Núria Boo (genet 4), Pau Carrió (el becari), Diego Anido (l'estranger asiàtic), Jaume Ullé (l'arxiver), Jordi Casanovas (el conserge), Carol Duran (el cor).

A continuació, fotos de la lectura portada a terme a AREAtangent.

Diego Anido i Raquel Tomàs. Foto: M. Josep R. Lucas

Maria Caselles (genet 1, el protagonista) i Roser Blanch (genet 2). Fotografia: M. Josep R. Lucas

D'esquerra a dreta: Maria Caselles, Diego Anido, Pau Carrió, Jordi Casanovas, i Iban Beltran (director de la lectura).

Carol Duran feia de cor a la lectura. Fotografia: M. Josep R. Lucas

8. Currículums: autora/directora, actors.

Autora/directora

Isart i Margarit, Rosa M.

(Barcelona, 1970)

Periodista teatral, dramaturga, poeta puntualment. Estudis de Dret i d'Història de l'Art a la Universitat de Barcelona. Curs de Narrativa Audiovisual dirigit per Joan Marimon Padrosa (UB, juliol de 2002). Master Class de Fabrice Melquiot a la Fundació Romea (maig de 2004). Master Class de Patricia Zangaro (Teatro x la Identidad) a La Casona (octubre de 2005).

El febrer de 2004 pren contacte a l'AIET a través d'unes reunions informals dramàtiques, un cop per setmana, amb l'autor vilafranquí Jordi Casanovas Güell (XXXIII Premi Ciutat d'Alcoi aquest maig de 2005 per *Beckenbauer* i posteriorment Premi Marqués de Bradomín 2005 per *Andorra*) i amb l'artista i director i autor teatral Juanjo Oliva (vinculat estretament al grup teatral El Partiquí, de la Farinera del Clot, Barcelona). Durant un temps compartiran experiències, inquietuds i els seus mons dramàtics. Autora llegida l'octubre de 2005 a AREAtangent dintre del projecte AREA_txt, de difusió de nous autors teatrals. L'any 2005 crea ODDF per donar sortida escènica als seus textos teatrals.

Ha col.laborat a diversos mitjans escrits (Maresme Oci, La Batedora del Maresme, a la revista gironina Individu Ocult, L'Informatiu de Sants). Actualment col.laboradora teatral a la revista *Entreacte* de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya (www.aadpc.com) coordinada per Enric Cervera i a la revista comarcal *Gent del Masnou* (www.gentdelmasnou.org).

Membre de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC), de la Societat d'Autors i Editors (SGAE) i de l'Associació d'Investigació i Experimentació Teatral (AIET) vinculada a la Universitat de Barcelona.

Cronologia d'obres de teatre escrites:

- *Vainilla*, 1998. Premi Joaquim M. Bartrina 2000 (Premis Reus)
- *Underground (Sota terra)*, 2000 -inèdita-
- *El petit arbre* (teatre infantil), 2001 -inèdita-
- *Aigua, tocat o enfonsat*, 2001 (comedieta per a dues actrius) -inèdita-
- *Senyoreta Ella*, 2001
- *No es preocupi*, 2002. Obra sel.leccionada per a la recta final del Premi Born 2002.
- *Benet, venduto, vendetta* (comèdia), 2004 -inèdita-
- *Les mil i una* (comèdia), 2005 -inèdita-

Teatre publicat:

- *Vainilla*. Arola Editors (Tarragona), col.lecció Textos a part, núm. 12. Tarragona, novembre 2001. 58 pàgs.
- *No es preocupi*. AADPC (Barcelona), col.lecció Teatre-Entreacte, núm. 52. Barcelona, agost de 2004. 84 pàgs. Pròleg de l'actriu i directora Anna Güell.

- *Model C3P0-2003* (teatre breu). Arola Editors (Tarragona), col.lecció Textos a part, núm. 25 -commemoratiu- (18 textos breus teatrals d'autors diversos). Tarragona, març de 2005. 198 pàgs. Pàgs. 93-102.
- *Senyoreta Ella*. Revista Assaig de Teatre núm. 47 "aniversari 10 anys d'AIET". Barcelona, setembre de 2005. 317 pàgs. Pàgs. 55-92.
- (projecte) DVD núm. 2 projecte AREA_txt. AREAtangent (Barcelona). Fragment de lectura, entrevista a l'autora i text informatitzat de *Les mil i una*.

Teatre representat:

- *Teresa* (juliol de 2001) (exercici teatral breu sobre Santa Teresa de Jesús, contribució per a l'espectacle XXX de La Fura dels Baus). Dir.: Àlex Ollé i Carlos Padrissa. Grec'02/ Teatre Lliure.

Lectures dramatitzades:

Les mil i una. AREAtangent (plataforma teatral) (Raval, Barcelona), dimecres 19 d'octubre de 2005. Direcció: Iban Beltran. Actors: Maria Caselles (genet 1), Roser Blanch (genet 2), Raquel Tomàs (genet 3), Núria Boo (genet 4), Pau Carrió (el becari), Diego Anido (l'estranger asiàtic), Jaume Ulled (l'arxiver), Jordi Casanovas (el conserge), Carol Duran (el cor).

Traduccions:

Anglès: *No es preocupi (Don't Worry)*. Text íntegre a la web de l'autora i a www.playsonthenet.com

Premis Teatrals

2000- Premi Joaquim M. Bartrina (Premis Reus, IMAC).

Actors

La nòmina actoral està constituïda per: Feliu Plasencia (genet 1, protagonista), Ramon Mora (genet 2), Josep Antoni Lej (genet 3), Enric Pla (genet 4), Alberto Díaz Ortiz (el becari), Òscar Bosch (l'arxiver), Xavier Marín (el conserge), Brady (l'estranger asiàtic), Mar Nicolás (el cor), Bernat Muñoz García (suplent).

Per ordre alfabètic, breu introducció als actors:

(foto cedida)

Bosch, Òscar

Entre els seus treballs actorals destaquem: *Chicago* amb direcció de Tamzin Townsend (Club Helena, Barcelona, 1996), *Macbeth* amb direcció de Tamzin Townsend (Artenbrut, gira per Catalunya el 1997), *The Canterville Ghost* amb direcció de Quim Pañart (Chamber Theater Company, gira per Espanya el 1999), i, en especial tota la seva actuació sota la direcció de Gemma Beltran i la Companyia Dei Furbi (als espectacles *Scherzo* al Grec'02, *Divertimento!* al Grec'03, *Tocata i fuga* al Teatre Regina el 2005). El 1998 participava a l'audiovisual *Viaje a la luna* de Frederic Amat tot fent el paper d'apòstol. Han intervingut a TV3 a la sèrie *El cor de la ciutat* (anys 2002, 2004).

(foto cedida)

Brady

(Jaskaran Santino Brady)

Actor hindú de nacionalitat britànica, Diplomant en Art Dramàtic i TV per la Universitat de Wolverhampton (Anglaterra, 1985-87). Des de l'any 1991 fa estudis teatrals a Catalunya, p.e., Formació de l'Actor amb Nancy Tuñon (Barcelona, 1994).

Entre els seus treballs actorals destaquem el seu treball a TV3 (sèries *Estació d'enllaç*, *El cor de la ciutat* on fa el paper del Yasir, a la sèrie *Majoria absoluta*, etc.) i a Tele5 (*Los Serrano*).

Darrerament ha treballat amb Roger Bernat (*Amnèsia de fuga*, Mercat de les Flors, 2004; Shauspeilhaus, Vienna-Àustria, 2005, dintre del FESTWOCHEM VIENNA).

(foto: M. Josep R. Lucas)

Díaz, Alberto

Entre els seus treballs teatrals destaquem: *Pim pam pum*, de Ionesco amb direcció de Montse Bonet (X^a Mostra de Teatre de Barcelona) a L'Antic Teatre; Festival Internacional Boulevard of Broken Dreams (Cia. Males Companyies), *Nit de poetes*: Charles Bukowski al Cafè-Teatre Llantiol (Cia. Teatre de reserva), *Enemic de classe*, de Nigel Williams amb direcció de Jordi Mesalles, *Leonce i Lena*, de Georg Büchner, amb direcció de Pep Pla, *Can Prosa* de Santiago Rusiñol, amb direcció de Ferran Audí.

(foto: cedida)

Lej, Josep Antoni

Alguns dels seus darrers treballs: musical *Fama* de David de Silva, dir. Ramón Ribalta i Carles de la Rosa, dir. musical Oleguer Alguersuari, Teatre del Sol (Sabadell), temporada 2003. *Els mal de caps de Pantalone* (comedia dell'arte), dir. Marina Julià, Tamquam, any 2003. Entre les lectures dramatitzades que ha fet: Quentin a *Advertència per a embarcacions petites*, de Tennessee Williams, direcció de Jordi Godall, any 2000 (Lectures dramatitzades a càrrec de l'Associació d'Espectadors del Teatre Lliure). En cinema, ha intervingut p.e. als films *Nudos* (dir. Lluís M. Güell, 2001) *Lo mejor que le puede pasar a un cruasán* (dir. Paco Mir, 2003), *Inconscientes* (dir. Joaquin Oristrell, 2003). En l'actualitat professor al Taller de Doblatge per a adults al Centre Cívic Cotxeres de Sants (Barcelona) ; i també està assajant *Durruti*, de Pau Guix, a Can Fabra.

(foto: M. Josep R. Lucas)

Marín, Xavier

Bàsicament format teatralment a Lleida. P.e, en la seva formació ha participat en el taller de dansa-teatre amb Cesc Gelabert (Aula de Teatre de Lleida, 2004), taller de teatre amb Ricard Boluda (Aula de Teatre de Lleida, 2004), taller de dansa-teatre amb Lindsay Kemp (El Timbal, abril de 2004), curs de veu amb Baltasar Ponts (El Timbal, juliol de 2004), taller de teatre de comèdia amb Emili Baldellou (Aula de Teatre de Lleida, octubre 2004-febrer 2005), taller de cabaret amb Jaume Belló (Aula de Teatre de Lleida).

(foto: M. Josep R. Lucas)

Mora, Ramon

Compagina la seva dedicació al món de la medicina (Licenciat i Doctor en Medicina i Cirurgia) amb la vocació teatral. És actor membre del grup amateur de teatre Sense Mestres Teatre des del febrer de 2004 i fins a l'actualitat. Darrerament ha estrenat *Mots en joc*, d'Anna Fité, al Centre Cívic de Sant Andreu (Barcelona) i també està assajant *Computer Love*, de Toni Cabré.

(foto: M. Josep R. Lucas)

Muñoz, Bernat (*suplent)

Estudis de guió, curtmetratge i cinematografia. Monitor de teatre.

Des de 1990 ha exercit d'actor, tot actuant p.e. a: *Historias mínimas* de Javier Tomeo (2005), *Morir* de Sergi Belbel (2005), *Catalans a la romana* de Joan Rosquelles (2004), *Mareig* de Jordi Sánchez (2001), *El despertar de la primavera* de Frank Wedekind (1999), *Minim-mal Show* de Sergi Belbel i Miquel Gòrriz (1999), *A la glorieta* de Jane Bowles (1999), *La dama del Alba* d'Alejandro Casona (1999), *Pel davant ...i pel darrera* de Michael Frayn (1998), *Els pastorets* de Josep Mª Folch i Torres (1997 i altres anys), *El retaule del flautista* de Jordi Teixidor (1997 i 2001), *El metge a garrotades* de Molière (1990).

Ha escrit diversos textos teatrals (1997 i ss.): p.e., *Mentides piatoses*, *Com fer-ho? ...i no deixar ni rastre*, *El balneari del terror*, *L'última ciutat dels nens*, *Vidas de paper*, *Secretos*, *Túnel*, *Guerra a la vista!*, *El divan*, *El projecte de la bruixa de Kasperlàndia*.

Nicolás, Mar (foto cedida)

Formada teatralment a La Casona (Barcelona) en interpretació (teatre-gest) els anys 2000-2002. Llicenciada en Pedagogia (1998). Formació complementària, p.e.: 1995-1997. Interpretació-Especialització en Textos Grecs Corals (AIET, 1995-1997), Mim i Paraules (AIET, 1998), cant (Escola de Músics de Barcelona, 2004), curs per a actors amb el Teatro de los Sentidos (2004), acrobàcia i malabars (Ateneu Nou Barris, 2004-2005), gospel (Taller 22, Barcelona, 2005). El 1999 entra en el "Proyecto de

Creación teatral Colectiva/ Teatro popular e Indígena” (Universidad de Managua, Nicaragua).

Darrerament ha interpretat *La senyoreta Júlia* d’Strinberg (2001), *Nus* de Joan Casas (2002) i *La hora gris* d’Aghota Kristof (2003). És conta-contes, clown i actriu de carrer, i té una companyia pròpia de teatre infantil (Cia. Kariposas) amb la qual ha portat a terme tot un seguit d’espectacles d’animació per a nens i adults: *Els clowns viatgers* (2004), *La Terra de les Paraules Perdudes* (2005), *Pica ben Fort* (2002-2005). Des de l’any 2003 rapsoda i posada en escena de poemes propis.

(foto: M. Josep R. Lucas)

Pla, Enric

Tècnic en imatge i so per la IDEP (1996). Director cinematogràfic a *Quince de Octubre*. Notable experiència com a actor, director i traductor o adaptador teatral. Com a actor ha intervingut en muntatges com ara *Volpone* de Ben Johnson, *El foc de les ginesteres* de Josep M. de Sagarra, *Danza de agosto* de Brian Friel, *Reservoir Dogs* de Quentin Tarantino, *Arsénico por compasión* de Joseph Kesserling, *La filla del mar* d’Àngel Guimerà, *La corona d’espines* de Josep M de Sagarra, *Quan la ràdio parlava de Franco* de Benet i Jornet, *Las raíces* d’Arnold Wesker, *El más feliz de los tres* d’Eugène Labiche, *El principito* d’Antoine de Saint-Exupery, *La isla del tesoro* de Robert Louis Stevenson, *Olvida los tambores* d’Ana Diosdado, *L’hostal de la Glòria* de Josep M. de Sagarra, *Arte* de Yasmina Reza. Com a autor ha escrit: *Hay un hombre en el congelador*, *Nèctar*. Com a director i guionista de curmetratges (*Ne me quitte pas*, *Terbio 65*, *Ramon* (adaptació d’un text de Sergi Belbel), *Si me necesitas, silba*, *Tomorrow belongs to me*, *Atardecer*, *La maté por un yogurt caducado*, *Infinitésimo*), guionista de sèries de televisió (*Enfermos de Steinitz*), i guionista de llargmetratges (*Algo huele a podrido*, *Barcelona-Sants*). Actor de repartiment o figuració en sèries de TV3 com ara *Plats bruts*, *Psico-express*, *El cor de la ciutat* o *Maresme* i en els films *El embrujo de Shanghai* de Fernando Trueba (juny-juliol de 2001) i a *Fumata blanca* de Miquel García Borda (agost de 2001).

(foto cedida)

Plasencia, Feliu (protagonista)

Història de l'Art per la Universitat de Barcelona. Té una sòlida formació com a actor i director que es remunta a l'any 1976, època en que actua amb la formació Xaloc, amb la qual estrenen textos d'Aristòfanes, Brecht, Vidal i Alcover, etc. El 1985 dirigeix a l'Aula de Teatre del PMC de Mataró diversos textos i adaptacions de Salvador Espriu/Ricard Salvat. A partir de 1985, amb Colax, intervé com a director o actor en la posada en escena de textos d'autors emblemàtics: Jean Genet, Vidal i Alcover, Ionesco, Frederic Soler "Pitarra", etc. Ha col.laborat també amb l'Associació d'Investigació i Experimentació Teatral de la Universitat de Barcelona. Des de 1975 és autor de diversos reculls poètics i contes: p.e., *Insistents vidres* (1982), *A ritme dels horaris* (1982), *Jua jua, supervivent sobrevivint* (1983), *No tinc mitjons per a demà* (1984) Premi Marià Manent de poesia, *En el jardí dels meus cabells blancs* (1989). Ha escrit textos teatrals, com ara: *La fugida cap endavant* (1984), *Crònica d'una ciutat* (1989, Premi de Teatre Vicenç Garcia). Ha traduït o versionat, p.e., Yuli Mijailov, Tawfiq Al-Hakim, Yukio Mishima, Birago Diop, Bernard B. Dadié, Mamby Sidibé, Tchoumba Ngouankeu Isaac, Senuovo Agbota Zinsou, Roland Topor, Wole Soyinka. Pedagóg teatral des de 1984. Darrerament, un dels actors integrats a l'espectacle *Boom* de la Cia. Chapertons Còmic-Teatre (anys 2000-2005).

9. Recull de premsa.

Recull de premsa bàsic publicat sobre l'autora:

Novembre 2000:

- Diari de Tarragona, diumenge 12/11/2000, pàg. 44. Notícia de l'atorgament dels Premis Reus 2000.
- El Punt de Tarragona, diumenge 12/11/2000, pàg. 7. Notícia de l'atorgament dels Premis Reus 2000.
- El Punt de Tarragona, dilluns 13/11/2000, pàg. 6. Notícia explicativa dels diversos Premis Reus atorgats.

Gener 2002:

- Diari de Tarragona, 30/01/2002. Aparició editorial del llibre *Vainilla*, primer Premi Joaquim M. Bartrina, amb intervencions *in situ* del coordinador de la col·lecció Textos A part d'Arola Editors (Tarragona), Joan Cavallé, i de la correctora Lurdes Malgrat.

Març 2002:

- Diari Avui, 21/03/2002. Dintre del Suplement Cultura, pàg. XI. Crítica del llibre *Vainilla*, per Francesc Foguet.

Setembre 2004:

- Artez. Versió electrònica. A "Llibres apareguts": *No es preocupi*, de Rosa M. Isart (edita AADPC). www.artezblai.com/aldizkaria. Cal entrar per números anteriors (Artez núm. 89, setembre de 2004)> escaparate>kiosco>zona abierta>otros>escaparate>estanteria.

Darrerament (any 2005):

- Diari Avui, 09/05/2005. Dintre de la secció Diàleg, pàg. 17. Article: "El món del teatre i la universitat", per Ricard Salvat.
Consultable íntegre a Internet:
www.avui.com/avui/diari/05/mai/09/pdf/05i9d17.pdf
- Revista *Assaig de Teatre* núm. 47 (setembre de 2005). Pàgs. 53-54 introducció als autors Francesc Cerrö i Rosa M. Isart (es publiquen textos d'ells a aquest número). Pàgs. 55-57 entrevista a l'autora.
- Revista *Entreacte*, octubre de 2005, núm. 129, pàg. 19. Ressenya de llibres: aparició al mercat de *Dramaticulària*, amb textos curts d'autors teatrals catalans bàsicament contemporanis (Isart, participant).
- Diari de Tarragona, dimarts 18 d'octubre de 2005. Ressenya de la presentació d'Assaig de Teatre núm. 47 "10 anys d'AIET" al Centre de Lectura de Reus, amb presència dels dos autors teatrals.
- Fitxa actualitzada de l'escriptora a www.escriptors.com (Associació d'Escriptors en Llengua Catalana).
Arxiu: www.escriptors.com/autors/isart

10. Text teatral íntegre de *Les mil i una*.

Document facilitat annexe al dossier.

11. Contacte i directoris.

Companyia ODDF (Oh Dies De Fortuna): ohdiesdefortuna@gmail.com
Apartat de Correus: 35.045 08080 Barcelona

Dossier-matriu creat el: 9/11/2005.

(febrer-març de 2006)

LA GRAVACIÓ-MUNTATGE DE L'AUDIOVISUAL CORRESPONENT
S'HA FET ARRIBAR A LES SEGÜENTS ENTITATS EN FORMAT DVD:

Institut del Teatre, Biblioteca, Bcn
AADPC, Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, Bcn
Facultat de Geografia i Història (UB), Biblioteca, Bcn
AIET, Associació d'Investigació i Experimentació Teatral, Bcn
i a cadascun dels actors que la varen fer possible.